

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Увп I 180/06
11.01.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић, Невене Милојчић, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући по захтеву АА, кога заступа пуномоћник АБ адвокат, за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Београду У. број 1484/05 од 31.1.2006. године, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 11.1.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Подносилац захтева је дана 19.4.2006. године, преко пуномоћника, поднео Окружном суду у Београду за Врховни суд Србије захтев за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Београду У. број 1484/05 од 31.1.2006. године.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни суд Србије је нашао да је захтев неблаговремен.

Према повратници у списима предмета Окружног суда у Београду, У. број 1484/05 пуномоћник подносиоца захтева - адвокат је побијану пресуду примио дана 20.3.2006. године. Захтев за ванредно преиспитивање поднет је преко пуномоћника подносиоца захтева - адвоката Окружном суду у Београду 19.4.2006. године, а тај суд је исти, актом У.бр. 1484/05 од 26.5.2006. године, доставио Врховном суду Србије, који га је примио дана 29.5.2006. године.

Одредбама члана 44. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96) је прописано да се захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке предаје суду надлежном за одлучивање о захтеву на начин одређен у члану 23. истог Закона, а одредбама члана 45. тог Закона да се захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке подноси надлежном суду у року од 30 дана од дана достављања одлуке против које странка подноси захтев.

Из наведених одредби Закона о управним споровима произилази да се захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке, као правно средство којим располаже странка, подноси суду надлежном за одлучивање по захтеву, односно Врховном суду Србије и предаје на начин прописан одредбама Закона о управним споровима који се односе на предају тужбе.

Према одредбама члана 23. став 2. Закона о управним споровима ако тужба није предата суду него другом органу, а стигне надлежном суду после истека рока за подношење тужбе, сматраће се да је на време поднесена ако се њено подношење том органу може приписати незнању или очигледној омашци

подносиоца.

У конкретном случају побијану пресуду је примио пуномоћник подносиоца захтева – адвокат, а захтев је поднео у законском року Окружном суду за Врховни суд који га је доставио овом суду, као надлежном за одлучивање, по протеклу рока прописаног чланом 45. Закона о управним споровима. По ставу овог суда подношење захтева ненадлежном суду за надлежни суд преко пуномоћника адвоката у оквиру законског рока не може се приписати незнању подносиоца захтева, а ни очигледној омашци, због чега се такав захтев, који надлежном суду за одлучивање приспе по истеку законског рока, сматра неблагоприятним.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, на основу члана 47. став 1. Закона о управним споровима, одлучујући као у диспозитиву овог решења захтев одбацио као неблагоприятно поднет.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 11.1.2007. године, Увп. I бр. 180/06

Записничар, Председник већа-судија

Весна Карановић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МС